

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רס"ר דהן שמעון ז"ל

רס"ר דהן שמעון ז"ל
בן 25 בנפלו

בן חנה-עזיזה ומשה

נולד במרוקו

ב-תש"ח, 1948

התגייס ב-אוגוסט 1965

התגורר בנתניה

נפל בעת מילוי תפקידו

ב-י"ז בתשרי תשל"ד, 13/10/1973

במלחמת יום הכיפורים

שרת בחיל החימוש

יחידה: יחש"מ 650

נקבר בנתניה

הותיר רעיה - איריס, בת - מירב, שני

אחים ואחות

קורות חיים

שמעון, בן חנה ומשה, נולד בשנת תש"ח (1948) במרוקו ועלה ארצה עם משפחתו בשנת תשט"ו (1955) שמעון ומשפחתו, שעלו ממרוקו, נתקלו בקשיי הקליטה המיוחדים לעולים חדשים, אולם הצליחו להתאקלם בחברה ונקלטו בסביבתם החדשה. הוא החל את לימודיו בבית-הספר היסודי בתל-מונד ואחרי כן סיים את לימודיו בבית-הספר "יבנה" בנתניה. שמעון גדל וחונך לאהבת העם והמדינה ועל-כן אין פלא שלאחר סיימו את שירות החובה התנדב לשרת בצבא הקבע, מתוך תחושת ייעוד והכרה בחשיבות התפקיד שמילאה.

שמעון גויס לצה"ל בתחילת אוגוסט 1965 והתנדב לחטיבת הצנחנים. בכך הגשים חלום ישן ושאיפה מילדות. הוא התגאה בהשתייכותו ליחידת הצנחנים ובחובשו את הכומתה האדומה. לאחר סיום הטירונות, השתתף בקורס צניחה וזכה לעונד כנפי צנחן. כמו-כן השתתף בקורס למפעילי תול"ר והשתלם בקורס להכשרת תותחנים לתותחים נגד טנקים. בשנת 1966 סיים בהצלחה קורס מפקדי כיתות בחטיבת הצנחנים.

בתחילת אוגוסט 1968 סיים את השירות הסדיר בצה"ל והתנדב כאמור לשרת בצבא הקבע. הוא הועבר לחיל ההנדסה והשתתף בקורס למש"קי פלסים. בשנת 1970 סיים בהצלחה קורס רבי-סמלים ושב ליחידת צנחנים, שם שימש כרב-סמל פלוגתי. אחרי תקופת שירות הועבר לחיל החימוש ושימש כנגד יחידתי בסדנא של החיל. בשנת 1970 הועלה לדרגת סמל-ראשון ובפברואר 1973 הועלה לדרגת רס"ר.

שמעון היה חייל מסור ומילא את תפקידו בשלמות ובדייקנות. הוא היה אחראי על שמירת המשמעת וקיום פקודות הצבא והיה מפקד קפדן, שדרש ביצוע מדוקדק של ההוראות. יחד עם זאת דאג לתנאי השירות של חיילי היחידה והתגלה כמפקד שהבין ללב חייליו.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רס"ר דהן שמעון ז"ל

ביולי 1972 נשא לאישה את חברתו איריס והקים יחד עמה את ביתו בנתניה. בספטמבר 1973, חודש ימים לפני נפילתו, נולדה בתם הבכורה מירב. הם הקימו קן משפחה חם, ששררה בו אווירה טובה ונעימה, בזכות טוב לבו של שמעון ואהבתו הרבה לבני משפחתו ולידידיו. שמעון הקדיש את שעות הפנאי שלו לציור, שבאמצעותו הביע את רגשותיו ואת החוויות שעברו עליו. הוא שאף להעשיר את ידיעותיו, ובכל תקופת שירותו בצה"ל לא זנח את שאיפתו ללמוד ביולוגיה.

במלחמת יום הכיפורים היה שמעון ביחידת חיל-חימוש שסייעה לכוחות הלוחמים. ביום י"ז בתשרי תשל"ד (13.10.1973) נפל בעת מילוי תפקידו. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בנתניה. הותיר אחריו אישה, בת, שני אחים ואחות.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקד היחידה: "אני, אנשי סגל היחידה וחייליה, נושאים בדומייה ובצער את זכר יקירכם. שמעון ז"ל ביצע את עבודתו במסירות והיה אהוב על חבריו ועל פקודיו".

רעייתו תרמה לזכרו שני שופרות: אחד הועבר לבית-כנסת בצה"ל והאחר לבית-הכנסת שליד הכותל המערבי, כמו כן הנציחה את זכר בעלה בהכנסת ספרייה תורנית על שמו, לשיבת "בני עקיבא" בשיכון הוותיקים בנתניה.